

УДК 1:316.422

ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ НООСФЕРНО-ІНФОРМАЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО НООМЕНЕДЖМЕНТУ У СУЧАСНУ ЕПОХУ

© Воронкова В. Г.

© Андрюкайтене, Регіна

© Максименюк М.Ю.

В статті представлено аналіз концепції ноосферно-інформаційно-інноваційного управління, що ставить своєю метою реалізувати ідею ноосферного мислення в адміністративному менеджменті, а саме розвиток гармонійних відносин людини, соціуму, природи. Виявлено, що в основі концепції ноосферно-інформаційно-інноваційного розвитку розвитку адміністративного менеджменту - сфера розуму і духу, ядром якої слугує ноосферне мислення управління. Мета дослідження - сформувати концепцію ноосферного мислення, що представляє собою ключовий вузол ноосферогенезу. Методи – інформаціологічний і синергетичний, що дають змогу проаналізувати такий складний феномен цивілізації, як ноосферно-інформаційно-інноваційне управління. Важливим є ноосферне адміністрування як сукупність таких процесів, у яких поєднуються три види еволюції – природна, соціальна і власне діяльнісна, у центрі якої людина як міра всіх речей. Зроблено висновок, що для формування концепції ноосферно-інформаційно-інноваційного розвитку адміністративного менеджменту у сучасну епоху необхідно виробляти інноваційну та інформаційну інфраструктуру, ноосферне мислення та ноокультуру управління.

Ключові слова: ноосферно-інформаційно-інноваційне управління, концепція, ноосфера, адміністративний менеджмент, ноосферне мислення, культура менеджменту, нооменеджмент

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями

Концепція інформаційно-ноосферного розвитку суспільства ставить своєю метою реалізувати ідею В.Вернадського про розвиток гармонійних відносин в онто-соціо-природних процесах людської життєдіяльності на основі знання, релігії і філософії. Інформаційно-ноосферна концепція розвитку суспільства осмислює уявлення про особливу роль людини у Всесвіті як єдиного носія розуму і направлена на розвиток глобального інтелекту, що веде до розвитку інноваційного суспільства. У соціальному організмі інформаційно-ноосферного суспільства повинна сформуватися здорова кожна клітинка організму, яка повинна бути стійкою до динаміки космічного життя, ментальних вихрів, силового впливу зі сторони інших цивілізацій. Ноосферний погляд уселяє віру в те, що «на вершині свого розвитку людина буде у змозі творити суспільство паралельно з природою, не руйнуючи її». Ноосферу слід визначити як сферу розуму, яка сприяє гармонійній взаємодії всіх життєвих факторів, що забезпечують інноваційний розвиток суспільства з його функціями – розвитком життєоблаштування ноосфери.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми, на яку спираються автори

На те, що господарство являє собою явище духовного життя, звертав увагу С. Булгаков, і таким його робить саме свобода творчості. Ноосферно-духовна концепція регіону проголошує однією з головних цілей - формування мистецтва управління, що являє собою сукупність державних (публічних цілей), направлених на вироблення ефективних і якісних управлінських рішень (В.Воронкова, О.Соснін, М.Максименюк, В.Нікітенко). Концепція інформаційно-ноосферного розвитку управління включає розвиток ноосферної економіки як планово-ринкової, інтелектуальної, наукоємної, освітємною, квалітативної економіки, що сприяє розвитку всіх сфер життєдіяльності суспільства. Вона формує соціум з точки зору соціальної чи гуманітарної політики, у центрі якої людина як творець всього сущого. Економіка, з поступовим переходом до прибутку, як провідного функціонала ринку і управління, до функціоналу якості життя на планових началах управління розвитком суспільства. Прогрес ноосферної якості управління як провідний показник ноосферно-економічного поступу допомагає окремому індивідууму результативно вирішувати проблеми, здійснювати раціональний вибір, генерувати інноваційні матриці культури. Ноосферу як глобальну оптимізовану соціально-економічну систему адміністративного нооменеджменту слід уявити як комплекс чотирьох

взаємопов'язаних підсистем: 1) природної (вода, повітря, клімат, флора, фауна); 2) економічної (населення, промисловість, сільське господарство, транспорт); 3) соціокультурної (наука, мистецтво, охорона здоров'я, освіта, релігія); 4) етносоціальної (побут, традиції, звичаї, мова) (В.Вернадський). Вчені засвідчують, що в наших силах впливати на нелінійну динаміку і нелінійні процеси. В умовах нелінійного динамічного розвитку вільних ринків організації і підприємства повинні перебудовуватися, а самоорганізація необхідна для того, щоб справитися із зростаючою складністю нелінійного розвитку (С.Куцепал, Н.Кочубей, В.Воронкова).

Мета наукового дослідження – концептуалізація ноосферно-інформаційно-інноваційного розвитку адміністративного нооменеджменту у сучасну епоху.

Дана мета реалізується в наступних задачах:

- проаналізувати концепцію ноосферно-інформаційно-інноваційного управління, що ставить своєю метою реалізувати ідею ноосферного мислення в адміністративному нооменеджменті, а саме розвиток гармонійних відносин людини, соціуму, природи;

- виявити тенденції концепції ноосферно-інформаційно-інноваційного розвитку адміністративного нооменеджменту, в основі якої сфера розуму, духу, культури, ядром якої слугує ноосферне мислення управління;

- обґрунтувати, що в основі ноосферно-інформаційно-інноваційного управління лежить коеволюція як співрозвиток взаємодіючих елементів системи, яка розвивається і зберігає свою цілісність;

- розкрити сутність ноосферного адміністрування як сукупність таких процесів, у яких поєднуються три види еволюції – природна, соціальна і власне діяльнісна, у центрі якої людина як міра всіх речей.

Обговорення проблеми.

В основі концепції інформаційно-ноосферного розвитку суспільства ноосфера як безперервно зростаюча у просторі і часі сфера розуму і духу, сфера, на якій базується життєдіяльність сучасної цивілізації, ядром якої слугує біосфера Землі. Необмежена у часі життєдіяльність земної цивілізації досягається гармонійною взаємодією людства і біосфери, регламентованим індексом стійкості розвитку (менше одиниці), і гармонійним розвитком суспільства, що визначається індексом соціально-економічної дисгармонії (менше 10-15). Концепція інформаційно-ноосферного розвитку суспільства включає розвиток ноосферної економіки як «економіки суспільного інтелекту», що включає освітню економіку. Освіта виступає «базисом базису» матеріального і духовного відтворення якості людини, якості освітніх послуг у

суспільстві, якості суспільного інтелекту. Ноосферна економіка інформаційно-ноосферного суспільства – це інноваційна економіка, яка спирається на ноосферо-технологічний базис, який залучає суб'єкта до соціокультурних феноменів даного соціуму. Ноосферна економіка як економічна і соціально-філософська наука включає у свої закони закони соціально-економічного розвитку окремих регіонів, з врахуванням дії закону енергетичної вартості, специфічних умов взаємодії господарсько-природно-ноосферної системи з регіональними особливостями виявлення гомеостатичних механізмів Біосфери і Планети Земля. Ноосферна економіка є економіко-господарська основа соціоприродної еволюції на основі суспільного інтелекту і освітанського суспільства» [2, 584с.].

Суспільство як відкрита система, виявляючи свої іманентні сили розвитку, сприяє відтворенню своїх складових компонентів суспільного організму, сприяє формуванню загальнолюдської парадигми культури і цінностей. Розвиток чи еволюція відкритих систем (у тому числі складноорганізованих систем, як людська свідомість чи суспільство в цілому), відбувається за загальними для всього Космосу об'єктивним законам. Знаючи космічні закони, що регулюють світ, можна пройти через кризи з найменшими втратами до розвитку суспільного цілого. Такими законами розвитку відкритих систем являються закони самоорганізації і вільної волі у точці біфуркації при режимах із загостренням. Розвиток ноосферної економіки буде сприяти коеволюції (тобто узгодженої еволюції), яка означає, що гармонічно організоване суспільство виникає тоді, коли стратегія розвитку Природи і стратегія розвитку людства не суперечать один одному, а співпадають. *Коеволюція – це співрозвиток взаємодіючих елементів однієї системи, яка розвивається і зберігає свою цілісність.* Найбільш перспективними є типи співрозвитку, які передбачають зближення двох взаємопов'язаних еволюціонуючих систем, але не рух до одного загального образу (конвергенція). Останнє означає взаємну адаптацію, тобто коли зміни, що відбулися в одній з систем, ініціюють такі зміни в іншій системі, які, як мінімум, не приводять до небажаних чи тим більше неочікуваних наслідків. При аналогічних взаємодіях обов'язковою є деяка відносна симетрія, що означає рівнозначність коеволюціонуючих систем, що передбачає у кожній з них наявність набору потенційно можливих змін. Коеволюція сприяє збереженню різноманітності у системі, елементи якої коеволюціонують, що визначає безумовну

коеволюцію системи перед конфліктним розвитком. Згідно з В.І.Вернадським, наша планета і Космос уявляються як єдина система, у якій життя як жива речовина зв'язує у єдине ціле процеси, що протікають на землі, з процесами космічного походження. Сучасні досягнення науки вже сьогодні дозволяють зробити кроки у формуванні принципу єдності енергоінформаційної взаємодії природи і суспільства і на цій основі створити ряд нормативних і законодачих актів, які можуть стати визначальним вектором космічного мислення і світогляду, які будуть сприяти розвитку цивілізації XXI століття [3, 485 с.].

Вже сьогодні активно розвивається ноосферне мислення, що представляє собою ключовий вузол ноосферогенезу, всієї концепції ноосфери. Ноосферогенез переживає самий складний етап, на якому відбувається вибір основного напрямку розвитку. У межах біосфери відбувається боротьба самих різноманітних стратегій, одна з яких являє собою формування ноосферної оболонки, квазірівноважний подальший розвиток людства. Проте цій стратегії протистоять інші, у тому числі і руйнівні, в результаті чого ноосфера може і не відбутися, тому таким важливим є формування ноосферного мислення і світогляду. У ноосферному мисленні слід виділити декілька основних напрямків: планетарне мислення, формування нообіогеоценозів, усвідомлення ноосферогенезу в цілому. Людина не може поки що охопити своєю свідомістю всі аспекти ноосфери: її багатовимірність, складне ієрархічне облаштування і саморозвиток. Першою фундаментальною задачею у процесі становлення ноосфери є формування планетарного мислення.

Ноосферна економіка як найбільш широкий синтез економічного і гуманітарного знання, покликана розкривати принципи і закони ноосферного господарювання у регіоні, діючого у просторі гомеостатичних механізмів біосфери і планети земля. Ноосферна економіка структурує конструкти духовної економіки, у якій економічна поведінка «економічної людини» повинна включати примат духовних потреб над матеріальними потребами. Головна функція ноосферного мислення – це забезпечення інтегральної цілісності, єдності, безпеки і добробуту своїх громадян, що забезпечується за рахунок вмілого керівництва та ефективного управління. Так як завжди доводиться долати дисипативні структури, повинен бути вироблений адаптаційний механізм самоорганізуючої системи за рахунок кооперативних зв'язків, організації простору для того, щоб не тільки ви-

живати при різних ідеологічних впливах, але й протистояти руйнації усталеного соціуму.

Ноосферне адміністрування означає сукупність таких процесів, у яких поєднуються три види еволюції – природна, соціальна і власне діяльнісна, у центрі якої людина як міра всіх речей. Перш за все ноосферне мислення повинно бути сформовано на основі наукового менеджменту, виходячи з синергетичного і нелінійного бачення шляхів подолання загальноцивілізаційних проблем, у контексті яких можливий альтернативний перехід від техногенної моделі розвитку, у якій людина протиставляється природі до коеволюційної моделі існування людства, модель якої акцентує увагу на форумуванні ноосоціогенезу [4, 786с.].

Ноосферна концепція управління означає, що політика визначається сферою розуму (ноосферою), моралі і справедливості, базується на науково-раціональній і морально-справедливій основі, на ноосферних підходах до розвитку суспільства. Ноосфера представляє собою таку гуманістичну сферу управління, в якій управління реалізується морально-справедливим розумом і глобальним інтегральним інтелектом. Критерієм рівня розвитку і якості життя людини є гуманістичні цінності і знання людини, яка живе в гармонії з оточуючою природою і природним середовищем. В контексті вироблення ноосферних функцій управління слід врахувати: 1) екологічні особливості, потенціал території населення, оцінки стану соціоприродних ресурсів країни в біосфері Землі (еко-); 2) екологічні обмеження (норми) у способах взаємодії з природою – екологічність території земельного, водного, лісного, містобудівного господарства (техно-); 3) врахування критеріїв безпеки території в оцінці стану середовища життя населення (паспорт території) і функцій інститутів суспільства, що регулюють взаємодію з природою (-поліс).

Досвід людства свідчить, що ноосферні функції органів влади як гаранта збереження оточуючого середовища, екологічної безпеки населення реалізуються в екотехнополісі територіальних поселень держави – інституційної моделі біосферо-сумісного ведення господарства у певних умовах планети. Світоглядно екотехнополіс населення – це ноосферна функція інститутів стійкого життєзабезпечення поколінь, безпечної життєдіяльності суспільства і стійкості господарства держави. Практично екотехнополіс – це ноосферна функція гармонізації взаємодії населення з середовищем життя у природокористуванні поколінь біосфери Землі. Вона охоплює весь комплекс знань про ноосферу, закони і тен-

Формування концепції ноосферно-інформаційно-інноваційного розвитку адміністративного нооменеджменту у XXI ст.

денції її становлення і розвитку, включаючи учення про перехід цивілізації до «стійкого суспільства» і «стійкої держави».

Ноосферологія мислиться як та частина майбутнього, яка акцентує увагу на виживанні людства шляхом розвитку морального гуманізованого та екологізованого розуму, становлення ноосферного колективного інтелекту на основі засобів інформатики. Забезпечення безпеки є основою стійкого розвитку у ході становлення ноосфери, що здійснюється головним чином за допомогою раціональних заходів, найновіших інформаційно-інтелектуальних технологій. З однієї сторони, мова йде про використання природних механізмів (типу природної безпеки, біологічної стабілізації і регуляції оточуючого середовища), які необхідно включати у сферу взаємодії природи і суспільства. З іншої сторони, гармонізація цієї взаємодії повинна досягатися за допомогою раціонально-духовних механізмів, що оптимально організують соціальну діяльність і переводять її на інтенсивно-коеволуційний шлях розвитку, що у сукупності забезпечує всезагальну безпеку і стратегічну стабільність. Саме у ноосфері досягається системно-синергетичний синтез всіх складових стійкого розвитку, причому не тільки у самому соціумі, який виступає як ноосферо-глобальне ціле, але і в його взаємовідносинах з природою, як земною, так і космічною. Причому у відношенні космосу також у перспективі повинна бути забезпечена безпека у результаті становлення космоноосфери, де глобальна безпека забезпечується у її зовнішньому, геокосмічному і власне космічному варіантах, про які мріяв К.Ціолоковський.

Проте зауважимо, що поки що Україна є далекою від ноосферного економічного розвитку і мислення. Досить назвати окремі цифри, які свідчать про розвиток України: 8 млн. людей емігрували за кордон; Україна займає 76 місце згідно індекса людського розвитку із 176 країн; Україна займає 110 місце із 122 країн згідно з розвитком Індексу екологічної стійкості, визначеному у 2001 р. на Всесвітньому економічному форумі у Давосі; у 2002 р. Україна займала 137 місце із 142 країн з цього ж Індексу екологічної стійкості (у п'ятірку лідерів увійшли Фінляндія, Норвегія, Канада, Швеція і Швейцарія); Україна займає 138 місце щодо привабливості бізнесу; Україна займає перші місця в рейтингу – по корупції, наркоманії, СНІДУ, розвитку таких хвороб, як туберкульоз, кількості безпритульних дітей, сиріт, яких зараз більше, чим після громадянської війни. В Україні нараховують сьогодні 8 мільярдів, що становить абсолют-

ний рекорд з тих часів, коли їх почали рахувати у сучасному світі. Україна займає 13 місце у рейтингу росту зовнішнього боргу. За даними світового банку, Україна посідає четверте місце у світі за кількістю прийнятих мігрантів. Все це свідчить, що управління складними сучасними системами в умовах ринкової економіки є надзвичайно складним процесом, який повинен враховувати багато факторів – економічних, політичних, міжнародних, глобалізаційних, екологічних, що породжують безліч ризиків.

Україна як самостійна держава, маючи великий природний, економічний, культурний та інтелектуальний капітал, зацікавлена в удосконаленні європейської архітектури безпеки. В умовах глобалізації ми стикаємося з більш складними проблемами, які пов'язані з нестійкими рівноважними станами у політиці, економіці і суспільстві. Хаос, порядок і самоорганізація, як у природі, так і у суспільстві, виникають у відповідності з законами складних динамічних систем. До яких висновків слід прийти у відношенні управління складними системами на підприємствах, у фірмах та адміністративних структурах? Слід враховувати в управлінні складними соціально-економічними системами, що потребують розвитку ноосферного мислення: перехід від лінійної до нелінійної динаміки; самоорганізацію і динаміку у природі і суспільстві; самоорганізацію і динаміку в економіці і суспільстві; самоорганізацію і динаміку в комп'ютерних, інформаційних і комунікативних системах; самоорганізацію і динаміку в управлінні підприємствами і адміністративними системами; самоорганізацію і динаміку у глобалізаційну епоху. Країни і нації також представляють собою складні соціально-економічні і соціально-культурні системи, розвиток яких підпорядковується законам нелінійної динаміки. Нелінійна динаміка означає, що цими процесами у всіх деталях неможливо управляти централізовано. Тому необхідно своєчасно розпізнавати моменти нестійкості і можливі параметри порядку, які можуть домінувати у глобальних тенденціях розвитку.

Таким чином, необхідно сформувати ноосферні індикатори адміністративного менеджменту, виокремлюючи критерії випереджачого стратегічного планування та управління, адаптовані до соціально-економічних умов кризових (чи депресивних) регіонів. Під індикатором (лат. *indicator* – показчик) ми розуміємо доступну спостереженню і визначенню характеристику якості середовища життя населення; під індексом (лат. *index* - показник) -

комбінацію індикаторів, що виражають міру чи критерій розумності взаємодії суспільства з середовищем проживання, що буде сприяти інноваційності суспільства.

Таким чином, філософія ноосферного публічного управління являється новою галуззю філософського знання і сприяє підвищенню ефективності розвитку сучасного соціуму в усіх його сферах, поява якої викликана визначальною роллю управління у житті суспільства і окремого індивіда в контексті нових викликів глобалізації. Філософія ноосферного публічного управління, будучи синтезом науки і мистецтва, знання і досвіду, філософії та етики представляє собою широке дослідницьке поле для вивчення сучасного соціуму, розуміння його природи у різних ситуаціях, постільки управління пронизує всю систему взаємовідносин у суспільстві. Специфікою філософії адміністративного менеджменту є міждисциплінарний характер, наявність сучасних теоретичних концепцій з орієнтацією на вирішення гуманістичних задач соціуму. Філософія адміністративного менеджменту занурюється в культуру, яка детермінує розвиток управлінських начал, аналізується у форматі аксіологічних, гносеологічних і методологічних принципів, що переломлюються через гуманістичні та аксіологічні чинники управління. Філософія ноосферного публічного управління - особливий тип свідомої діяльності людини, вища форма управлінської діяльності, в центрі якої людина. В основі філософії адміністративного менеджменту – суб'єкт-суб'єктне усвідомлене управління (В.Мартиненко), що пов'язане з формуванням суб'єкт-орієнтованого світу, детермінованого засадами гуманістичного менеджменту.

В основі адміністративного нооменеджменту - гуманістичні характеристики управлінського процесу, перехід на вищий щабель, що демонструє загальноцивілізаційний рівень, виражає універсальні зв'язки і явища, що демонструють якісний розвиток сучасного соціуму в усіх сферах життєдіяльності – економічній, політичній, соціальній, духовній. Тому деяка група вчених дотримується того, що адміністративний нооменеджмент в сучасну епоху повинен ґрунтуватися на якості прийняття управлінських рішень, що базуються на досягненні поставлених цілей («дерево цілей»). Філософія ноосферного адміністративного менеджменту розвивається у

темпоральному вимірі, що враховує простір і час, детермінованих ментальністю, в основі якого «життєвий світ» народу і людини. Як засвідчує аналіз, в умовах глобальної трансформації людства змінюються мотиви поведінки, ціннісні орієнтації, соціально-психологічні властивості людини та її відношення до людини, соціуму, природи, самої себе. Глобалізація впливає на розпад стійких соціальних зв'язків, в результаті чого посилюються імміграційні тенденції, неадаптованість сучасної людини до викликів сучасності, що приводить до зростаючої дестабілізації сучасного соціуму, падіння життєвих стандартів, соціально-психологічної дезадаптації сучасної людини [5, с. 24-34].

Висновок. Філософія ноосферного публічного управління повинна базуватися на науковому менеджменті і когнітивному управлінні, постільки кожного разу слід відслідковувати, як впливає ноосфера на природні та господарські процеси та управлінські парадигми. Вчені розробили соціальні технології когнітивного управління, що знаходяться в основі адміністративного нооменеджменту: 1) рефлексивне управління; 2) управління знаннями; 3) управління через спільноти (мережеві товариства, Інтернет-спільноти); 4) управління через громадянське суспільство (партії і суспільні рухи); 5) інфраструктурне управління (соціальні структури освіти, науки, молоді і спорту); 6) нормативне управління (через законодавство); 7) управління змінами; 8) управління організаційним розвитком; управління інформаційними системами. Адже використання неадекватної інформації (теорії) приводить до неадекватної практики адміністративного нооменеджменту і неадекватного прийняття управлінських рішень в умовах інформаційного суспільства і глобалізації.

Ноосферно-інформаційно-інноваційний розвиток сучасного соціуму базується на філософсько-методологічних і соціально-економічних проблемах побудови суспільства інновацій, інформаційній інфраструктурі, засобах факторів інноваційно-інформаційного розвитку, антикризової стратегії адміністративного менеджменту, високої ролі інтелектуального ресурсу та розвитку освіти і науки, що сприяють підвищенню конкурентоспроможності держави та можуть стати локомотивом технологічних і соціальних перетворень на шляху модернізації суспільства.

Список використаних джерел

1. Вернадский В. И. Бисфера и ноосфера // В. И. Вернадский. - М. : Айрис Пресс, 2007. - 576 с.

2. Воронкова В.Г. Формирование нового мировоззрения, нового человека, нового общества будущего: [Монография] / В.Г. Воронкова / Кого и как воспитывать в подрастающих поколениях // Под ред. О.А. Базалюка. - К.: Издательский дом «Скиф». - 2012. - Т. 2. - С. 134-152.

3. Максименюк М. Ю., Нікітенко В. О. Інформаційно-комунікативне суспільство як різновид складної соціальної системи і взаємодії / М. Ю. Максименюк, В. О. Нікітенко // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії : [зб. наук. пр.] – Запоріжжя : Вид-во ЗДІА, 2016. - випуск №66. - С. 266 - 278.

4. Нікітенко В. О. Загальнолюдські цінності як геоеціності планетарного масштабу : антропологічний вимір / В. О. Нікітенко // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії : [зб. наук. пр.]. – Запоріжжя : Вид-во ЗДІА, 2013, № 55. - С. 139 - 146.

5. Дзьобань О. П., Соснін О. В. Інформаційна безпека: нові виміри загроз, пов'язаних із інформаційно-комунікаційною діяльністю / О. П. Дзьобань, О. В. Соснін // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії : Збірник наукових праць / Під ред. В. Г. Воронкової. - Випуск 61. - Запоріжжя, РВВ ЗДІА, 2015. – С. 24-34.

REFERENCES

1. Vernadskij V.I. Biosfera и noosphere // V.I. Vernadskij.- M.: Iris-Press, 2007. - 576 s.

2. Voronkova V.G. Forming new attitudes, new man, new society of the future: [monograph] / V.G. Voronkova / Who and how to educate the younger generations // ed. O.A. Bazaluka.-k.: Publishing House "Skif".-2012.- T. 2. – Pp.134-152.

3. Maksimenûk M. Yu., Nikitenko V.O. Informational and communicative society as a kind of complex social systems and interaction / M. Maksimenûk, V. Nikitenko // Humanitarian Bulletin of Zaporizhzhya State Engineering Academy: [GS Sciences etc.] – Zaporizhzhya: publishing ZDIA, 2016. – Issue 66. - Pp. 266-278.

4. Nikitenko V. O. human values as geocinnosti global scale: the anthropological dimension/v. Nikitenko//Humanitarian Bulletin of Zaporizhzhya State Engineering Academy: [GS Sciences etc.]. – Zaporizhzhya: publishing ZDIA, 2013, Issue 55. – Pp. 139-146.

5. Dz'oban' O. P., Sosnin O.V. information security: new dimensions of threat-related information and communication activities / O. P. Dz'oban', O.V. Sosnin // Humanitarian Bulletin of Zaporizhzhya State Engineering Academy ": collection of scientific works. -Issue 61. - Zaporozhye, RVV ZDIA, 2015. – Pp.. 24-34.

Воронкова В. Г. – доктор философских наук, профессор, заведующая кафедрой менеджмента организаций и управления проектами Запорожской государственной инженерной академии (Запорожье, Украина) E-mail: valentina-voronkova@yandex.ru

Андриюкайтене, Регина – доктор PhD социальных наук (менеджмент), доцент, зав. кафедрой бизнеса и экономики Мариямпольской коллегии (Мариямполь, Литва) E-mail: regina.andriukaitiene@gmail.com

Максименюк М. Ю. – кандидат философских наук, доцент кафедры менеджмента организаций и управления проектами Запорожской государственной инженерной академии (Запорожье, Украина) E-mail: marina.maximenuk@mail.com

ФОРМИРОВАНИЕ КОНЦЕПЦИИ НООСФЕРНО-ИНФОРМАЦИОННО-ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ АДМИНИСТРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТА В СОВРЕМЕННУЮ ЭПОХУ

В статье представлен анализ концепции ноосферно-информационно-инновационного управления, которое ставит своей целью реализовать идею ноосферного мышления в административном менеджменте, а именно развитие гармонических отношений человека, социума, природы. Доведено, что в основе концепции ноосферно-информационно-инновационного развития административного менеджмента – сфера разума и духа, ядром которой служит ноосферное мышление управленца. Цель исследования- сформировать концепцию ноосферного мышления, которая представляет собой ключевой узел ноосфергенезиса. Методы – информациологический и синергетический, которые дают возможность проанализировать такой сложный феномен цивилизации, как ноосферно-информационно-инновационное управление. Важным есть ноосферное администрирование как совокупность таких процессов, в которых соединяются три ветви эволюции – природная, социальная и собственно деятельность, в центре которой человек как мера всех вещей. Сделан вывод, что для формирования концепции ноосферно-информационно-инновационного развития административного менеджмента в современную эпоху необходимо вырабатывать инновационную и информационную инфраструктуру, ноосферное мышление и культуру менеджмента.

Ключевые слова: ноосферно-информационно-инновационное управление, концепция, ноосфера, административный менеджмент, ноосферное мышление, культура менеджмента

Voronkova, Valentina – Doctor of Sciences Philosophy, Professor, Head of the Department of Management of Organizations and project management, Zaporozhye State Engineering Academy (Zaporizhzhya, Ukraine) E-mail: valentina-voronkova@yandex.ru

Andriukaitiene, Regina - Doctor PhD of social sciences, Head of Business and Economics Department, Associate Professor, Head of the Business and Economics Department Marijampole college (Marijampole, Lithuania) E-mail:

regina.andriukaitiene@gmail.com

Maksimenyuk, Marina – PhD in Philosophy, Associate Professor of the Department of Management of Organizations and project management, Zaporizhzhya State Engineering Academy (Zaporizhzhya, Ukraine)
E-mail: marina.maximenuk@mail.com

FORMATION OF THE CONCEPT OF SOCIAL INNOVATION AND DEVELOPMENT OF ADMINISTRATIVE MANAGEMENT IN THE MODERN ERA

FORMATION OF THE CONCEPT OF NOOSPHERO-INFORMATIONAL-INNOVATIVE DEVELOPMENT OF ADMINISTRATIVE NOOMANAGEMENT IN MODERN ERA

The paper presents the analysis of the concept of the noosphere, information and innovation management, which aims to realize the idea of noosphere thinking in administrative management, namely development of harmonious relationship between man, society, nature. It is revealed that the sphere of mind and spirit is based on the concept of the noosphere-no-information-innovative development of administrative management, which serves as the core of noosphere thinking manager. The aim is to create the concept of noosphere thinking, which is a key point of noosphere genesis. Method - information and synergy that allow to analyze the complex phenomenon of civilization as noosphere, innovative information management. At the heart of the noosphere, information and innovation management is coevolution of interacting elements of the elements of the system, which develops and maintains its integrity. It is important for noosphere administration as a set of processes, which combine three types of evolution - natural, social and activity-in fact, the center of which man as the measure of all things. It is made the conclusion that the formation of the concept of the noosphere-information-innovative development of administrative managers of the modern era should work out the innovation and information infrastructure of noosphere thinking and management culture.

Key words: noosphere, information and innovative management concept, noosphere, administrative management, noosphere thinking, management culture

*Рекомендовано до публікації д-р філос.н., проф. Пунченко О.П.
Дата надходження 16.04.2017*